

Dofe Dobrodružná Expedícia prechod Slanske Vrchy v podaní Last Minute Crew(27.-28. júna 2021)

Expedíciu sme začali, na prekvapenie všetkých, v správnom čase a so všetkým potrebným vybavením. Začínali sme zo Zlatej Bane - Temný les. Už spočiatku sa nám kráčalo s turistickými vakmi veľmi ťažko vzhľadom k tomu, že sme na takúto ťarchu neboli zvyknutí. Panovala však príjemná, priateľská a supportívna atmosféra. Tak sme s množstvom energie a nadšenia dorazili do Sedla Grimov Laz a zdolali prvý vrch Šimonku. Nerozhodil nás ani hodinový časový sklz. Naším živým GPS bola naša navigátorka Janka, ktorá nás úspešne previedla cez Zamutov až k studničke a doviedla nás aj k Sedlu obracaná studňa. Táto trasa viedla stále cez svieži les, ktorý bol našou striedkou pred pálivými lúčmi. Atmosféra medzi účastníkmi sa stále uvoľňovala a začali prvé podpichovačky, vtipy, príhody, zábavy, či pesničky a básničky od pani Kolpákovvej. V tom radostnom naladení sme dostali nápad, chuť aj odhodlanie odbočiť z trasy na Ivanov vrch, ktorý síce nebol v pláne...no ale keď už sme tam... Túto odbočku sme neľutovali, pretože nás hore čakalo vzrušenie z obrovskej výšky, úžas z nádherného výhľadu a zábavný rozhovor s inými turistami, ktorým sme propagovali našu expedíciu a celý DofE program. Časový sklz naberal na číslach, no neuberal z nálady. V plnom nasadení sme sa vybrali do Hermanoviec. Tu nás chcela oslabiť prvá kríza v podobe mätúcich turistických cestičiek, ale ako tím sme nezlyhali a neupadali na duchu aj keď sme veľa krát odbočili nesprávne a museli sa vracieť, aj keď cesty ukazovali nesprávne značky, či dokonca neukazovali žiadne, aj keď cesty boli klamlivé a nevychodené. Naša členka tímu Aďa sa vyslovene „našla“ v hľadaní a objavovaní skrytých turistických značiek. Nakoniec sme sa dobité, unavené, no plné eufórie dostali do zasľúbenej zeme - Hermanovce Opál Camp, kde sme si uvarili špagety s morca dellou, umyli sa a rýchlo políhali do spacákov ukryté pred dažďom v altánku. Toto bol záver nášho prvého dňa, počas ktorého sme mali prejsť 13 km, no bolo to 16 km. Nasledujúci deň bol o niečo náročnejší. Vychádzalo to tak, že druhý deň nezačíname trasu pod ochranou lesa, ale pod páľavou slnka v dedinách. Celkom oddýchnuté sme prekráčali dedinou Hermanovce a potom Bystré. Nasledovali lúky a polia, ktoré pre nás patrili medzi najnáročnejšie úseky trasy. Nasledovala veľmi vyčerpávajúca dedina Skrabské a sľúbený odpočinok v Kameňolome Skrabské. Tu nás postihla druhá kríza, ktorej sme podľahli. Veľké slnko a neoznačené cesty si vyžiadali niekoľko hádok, ohovárania, povzdychov a beznádeje. Keď sme už boli na dne, zbadali sme studňu a milých turistov, ktorí nás povzbudili, že cieľ je už na dosah a usmernili nás kadiaľ máme ísť. Voda aj viera nás posilnili na cestu cez Bučky. Hoci sme stúpali v lese do kopca, bolo to oveľa príjemnejšie ako kráčať po horúcej rovine. Hore na Bučkoch nás motivoval výhľad na raj - Domašu, ktorá bola naším cieľom. Až navrchu, keď sme sa poobzerali dookola sme zistila, čo sa za posledné dva dni stalo. Keď sme prstom ukázali na malý obraz Šimonky v diaľke. Vtedy nám došlo, čo dokáže ľudská myseľ a aká je v skutočnosti silná. Cesta však bola ešte veľmi dlhá a ani sme netušili ako náročná bude. Ešte dlho sme sa túlili lesíkom, lúkami, poliami. Čakali nás už len zastávky Michalok a Domaša Dobrá - Lyžiarsky vleč. Opäť sme sa túlili a predierali trnistými kľukatými cestami, až sme pred sebou mali nádherný obraz Domaše Dobrej. Posledné kroky dolu strmým kopcom boli tie úplne najnáročnejšie, no boli víťazné. Na Domaši nás čakala pochvala a veľký obdiv od našich rodín, no najväčšiu poklonu nám vzdali pani učiteľky, ktoré to prekonal s nami. Druhý deň bolo plánovaných 18 km, no v skutočnosti sme prešli 23 km. Boli to neskutočne dlhé dni, no naplno prežité. Čo sme sa naučili? - Takej náročnej túre musí predchádzať kvalitná predpríprava. Všetky by sme mali dobre poznať trasu, zastavenia a miesta na odpočinok, mať so sebou viacero máp. Vstávať skôr, neputovať cez najsilnejšie slnko a stred dňa. Nepodceňovať silu slnka. Vždy problém prekonať spoločne, nikdy nie sám. Naučili sme sa tiež prekonávať moje osobné limity, vlastné ciele, budovať vôľu, sebazaprenie a empatiu. No najmä, dostali sme chuť ďalej spoznávať Slanské, aj iné vrchy.

15:11

45

